

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ ΙΓ'.—1

ΑΘΗΝΑ, ΣΑΒΑΤΟ, 3 ΤΟΥ ΓΕΝΝΑΡΙΟΥ 1915

ΑΡΙΘΜΟΣ 546

ΕΝΑΣ ΛΑΟΣ ΥΨΩΝΕΤΑΙ ΑΜΑ ΔΕΙΞΗ
ΠΩΣ ΔΕ ΦΟΒΑΤΑΙ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ
ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΙΚΗΤΑΣ ΑΝΤΡΗΣ. Οί τέτοι.
ΓΟΥΣΤΑΒΟΥ ΓΚΕΪΓΕΡΣΤΑΜ. Τò βιβλίο του μικρού αδερφού (Μετάφρ. Κ. Χατζοπούλου).

ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ. Οί σκλάβοι τῆς γῆς.
BARRY CORNWALL. Τò τραγούδι τοῦ ναυτῆ (Μετάφρ. Π. Ταγκοπούλου καὶ Γ. Περγιολίτη).
Π. ΠΑΒΛΙΑΔΗΣ. Σοσιαλισμὸς καὶ πατριωτισμὸς.
ΠΑΝΟΣ ΤΡΑΤΑΣ. Δυὸ οὐιλίες.
TRILL, USA. Ὁ θάνατος τοῦ λιονταριοῦ (Μετάφρ. Κ. Τρικογλίδη).
Ω. Τò Ἑλληνικὸν μέλλον.
ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ. — ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ. — Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ. — ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΓΟΥΣΤΑΒΟΥ ΓΚΕΪΓΕΡΣΤΑΜ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΑΔΕΡΦΟΥ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ : ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

1.—

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Εἶτανε μιὰ φορὰ ἕνας συγγραφέας ποὺ ζοῦσε εὐτυχισμένος μετὰ τὴ γυναίκα του καὶ τὰ τρία παιδιά του. Εἶτανε τόσο εὐτυχισμένος, ὥστε δὲν τὸ ἐννοοῦσε καὶ ὁ ἴδιος καὶ μολταῦτα ἔγραψε πολλὰ βιβλία γιὰ τὴ δυστυχία τῶν ἀνθρώπων.

Ἡ μεγαλύτερη εὐτυχία του δὲν εἶταν ἡ ἀγάπη· οὔτε ἡ πατρικὴ χαρὰ, ποὺ τὴν ἔπαιρνε ἀπλοῦκὰ σὰν ἕνα πρᾶμα τόσο φυσικό, σὰ νὰ εἶταν ἀδύνατο νὰ ποιάψουν οἱ γονεῖς ἀπὸ τὰ τέκνα τους ἄλλο παρὰ χαρὰ. Ἡ εὐτυχία του δὲν εἶτανε γιὰτί, μετὰ τὴν πολὺχρονη συζυγικὴ ζωὴ, φώλιαζε πάντα στὸ σπιτί του τὸ σπάνιο πουλί, ποὺ τὸ λένε ἀνίκητη νύκτι. Ἡ μεγαλύτερη εὐτυχία του εἶτανε τὸ πὼς δὲν ἀπάντησε καὶ δὲ γνώρισε ποτὲ κακὸ, ποὺ νὰ μὴν πίστευε πὼς μπορούσε νὰ τὸ νικήσῃ μετὰ τὴ δύναμή καὶ τὴν υγεία. Τὰ δυστυχήματα, ποὺ φοβερίζανε νὰ φανοῦν, εἶτανε σὰν περικοιτῶν σὺννεφα, ποὺ χανόντανε στὸν ὀρίζοντα καὶ ἀφίγανε καθαρότερο τὸν οὐρανὸ του. Ἔτσι πίστευε τὸλάχιστο καὶ αὐτὴ ἡ πίστις, εἶταν ἡ πραγματικότητα, ἔπου ζοῦσε. Τὴ φτώχεια, ποὺ πολεμοῦσε μαζί της ἀδιάκοπα, κατώρθωσε νὰ τὴν κρατῇ πάντα μακριά. Ἐνας ἑχτὸς ὑπῆρχε μόνο, ποὺ μαζί του δὲν μπορούσε νὰ μετρηθῇ, καὶ αὐτὸς ὁ ἑχτὸς εἶταν ὁ θάνατος.

Κ' ἴσως νὰ μὴν εἶτανε ἡ μικρότερη εὐτυχία τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ τὸ πὼς δὲ φοβήθηκε ποτὲ σοβαρά, πὼς ὁ θάνατος μπορούσε νὰ βρῇ εἴτε αὐτὸν τὸν ἴδιο εἴτε τοὺς ἀγαπημένους του.

Μὲ τὸ αἶσθημα τοῦτο τῆς μεστῆς ζωῆς ἔγραψε ὁ συγγραφέας αὐτὸς ἕνα βιβλίο πλημμυρισμένο ἀπὸ καλοκαίρινό φῶς καὶ μετὰ τὰ δυὸ μεγάλα ἀγόρια του, τὰ παιγνίδια καὶ τίς διασκεδάσεις τους, τὰ ἄθλα καὶ

τίς ἀτυχίες τους. Τὸ βιβλίο εἶτανε μιὰ ἱλαρὴ χαρὰ καὶ γι' αὐτὸν τὸν ἴδιο καὶ ὅταν μοῦ ἔρχεται στὸ νοῦ ἐκεῖνη ἡ ἐποχὴ, μέλεις μπόρῳ καὶ τὸ ἐννοῶ πὼς ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς εἴμουνα κάποτε γῶ.

Ἀμα τυπώθηκε καὶ δέθηκε τὸ βιβλίο καὶ εἶταν ἔτοιμο νὰ κυκλοφορήσῃ, ὁ συγγραφέας πῆρε μαζί του δυὸ ἀντίτυπα, ἔγραψε στὸ ἕνα τὸν ὄνομα τοῦ Οὐλφ καὶ στὸ ἄλλο τοῦ Σδάντε καὶ τὰ ἔδωσε ἐπίσημα τοῦ καθενὸς ἀπὸ τὰ δυὸ ἀπαθανατισμένα παιδιά του.

Ὁ Οὐλφ πῆρε τὸ βιβλίο του καὶ ὁ Σδάντε τὸ δικό του. Ὁ Οὐλφ, ποὺ εἶναι φύτρη πρακτικὴ καὶ δὲν ἔχει καμιά κλίση στὴ φιλοσοφία, λένε πὼς πρώτη φορὰ ἔπιασε καὶ ἀνοίξε αὐτόρημα βιβλίο. Νομίζω μάλιστα πὼς διάβασε τρία ὀκτάκερα κεφάλαια. Ὁ Σδάντε ἔμως διάβασε μεμιάς ὀκτάκερο τὸ βιβλίο ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος. Καὶ διάλεξε μερικά κεφάλαια, ἐκεῖνα ποὺ τοῦ ἀρέσανε ξεχωριστὰ καὶ τὰ διάλεξε δυνατὰ σὲ δόσεις, ὥστε εἶχαν ὀρεξὴ νὰ κοῦνε. Μ' ἕνα λόγο, ἐκτίλεσε μεγάλη ἀγαλλίαση σ' ἕλο τὸ σπιτί.

Τότε ἔμως ἔτρεχε μέσα στίς κάμαρες ἕνα μικρὸ πλάσματάκι. Εἶταν ὁ μικρὸς ἀδερφός τοῦ Οὐλφ καὶ τοῦ Σδάντε καὶ εἶχε μακριὰ σγουρὰ δολοῦχνα μαλλιά καὶ τὰ πιὸ μεγάλα γυλινὰ μάτια, ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἕνα ἀγοράκι. Τὸν ἔλεγχον Σδάν καὶ μόλις εἶχε κλείσει τὰ δυὸ χρόνια. Νὰ μιλή καλὰ δὲν μπορούσε. Μποροῦσε ἔμως νὰ ἐννοῇ.

Ὅταν λοιπὸν τοῦ διάβασε ὁ Σδάντε δυνατὰ ἀπὸ τὸ βιβλίο, τὸν ἐρώτησε ἡ μαμά :

— Γιὰ ποιὸν λέει τὸ βιβλίο ;

Κ' ἐπειδὴ ὁ Σδάν δὲν ἤξερε τί νὰ ἀπαντήσῃ, ἔλαλούθησε ἡ μαμά :

— Γιὰ τὰ μεγάλα ἀδέρφια σου. Δὲν καταλαβαίνει ὁ Νέννε ;